

Aanvullende vergoeding voor oorlogsvarende zeelieden

Senator Hilaire Lahaye heeft volgende parlementaire vraag gesteld aan de Minister van Sociale Voorzorg :

De heer Minister is er stellig van op de hoogte, dat om de aanvullende vergoeding voor oorlogsvarender te genieten de bestaande reglementering als voorwaarde stelt, dat de betrokkenen bijgedragen hebben tot de Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden onder Belgische vlag.

Indien een zeeman op de monsterrol van een Belgisch schip was ingeschreven, heeft hij automatisch bijgedragen tot de Belgische pensioenregeling, met name tot de Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden onder Belgische Vlag, doch er zijn zeelieden geweest, die onder geallieerde vlag ons land hebben gediend en sommigen van hen zijn niet bij de Hulp- en Voor-

zorgskas aangesloten geweest. Daardoor blijven zij verstoken van de aanvullende vergoeding oorlogsvarenden. Zij ook hebben tijdens de oorlog hun plicht gedaan en hun leven veil gehad voor 's lands belang.

Daarom verzoeken wij de heer Minister het koninklijk besluit waarbij deze aangelegenheid geregeld is te wijzigen in dier voege, dat de toekenning van de aanvullende vergoeding voor oorlogsvarenden onafhankelijk wordt gesteld van de betalingen van betrokkenen aan de Hulp- en Voorzorgskas.

De financiële weerslag van deze maatregel zou gering zijn. Anderzijds mag worden betoogd, dat deze maatregel niet meer dan billijk is, vermits hierdoor een discriminatie ten nadele van aappere zeelieden wordt weggewerkt

Haaien en... kleine vissen

OF DE TOESTAND VAN ONZE GARNAALVISSERS

Neen beste lezers, dit is geen nieuw meesterwerk van het witte doek dat ontsproten is in het brein van een of ander scenarioschrijver... het is meer dan dat... het is rauwe werkelijkheid.

Waar wij het dan wel over hebben... ? Dit willen wij U graag mededelen.

Zoals gekend werden de maanden maart en april gekenmerkt door bijzonder rijke tongenvangsten welke door onze kustvisser in de verscheidene havens werden aangevoerd. Deze tongenconcentraties werden in grote hoeveelheden aangetroffen onder de kust, zodat dit een welkome trefplaats werd voor onze kleine schepjes.

Het nieuwsje van deze rijke aanvoeren verspreidde zich evenwel als een wervelwind, met het gevolg dat men weldra grotere eenheden kon aantreffen in de kustwateren... en nog grotere... en nog grotere... zelfs tot 180 P.K. Visser wisten ons mede te delen, dat zij ter hoogte van Nieuwpoort nog tot negentig vaartuigen hebben kunnen tellen. Wat de activiteiten dan waren van de Franse kust tot Zeebrugge, valt licht te raden.

Er is evenwel meer, en dit is dan de aanleiding van de grote misnoegdheid welke in onze kustvisserij heerst. De grote vaartuigen, die er alles op zetten om hun vangsten zo groot mogelijk te maken, hebben hiertoe middelen aangewend welke absoluut verboden zijn.

Benevens hun visplanken die tot 200 kg wegen en de grote trekkracht van de motoren, hebben zij het inderdaad noodzakelijk geacht

hun toevlucht te moeten nemen tot het gebruik van de zogenaamde « wekkers ». Een « wekker » is een ketting die gespannen wordt voor het loodzeil. Ingeval nog niet het gewenste resultaat bekomen werd, gingen zij zelfs verder en brachten een tweede « wekker » aan.

Nu is het een feit dat dergelijke praktijken binnen de driemijlszone absoluut verboden zijn, en zelfs strenge maatregelen kunnen getroffen worden tegen de overtreders. Ook hier is het Vlaamse spreekwoord van de kaars en de bril en de uil evenwel van toepassing. Niemand ziet het of wil het zien, en de overtreders kunnen rustig hun gang gaan.

De gevolgen van dergelijk optreden zijn evenwel katastrofaal te noemen voor onze kustvisserij. Inderdaad werden door de zware visplanken en de grotere trekkracht van de zwaardere treilers, vermeerderd met het aanwenden van de « wekkers » kustgronden volledig omwoeld, zodat er voor onze kustvisserij niets of omzeggens weinig overblijft. De korren zijn gevuld met dode butts, enkele dode gullen en rotte zeesterren.

Ziedaar de triestige balans van een onverantwoord optreden. Als de grotere treilers dan ondanks alles toch de tongenvangst willen bedrijven in de kustwateren, dat zij er dan in de eerste plaats voor zorgen dat dit niet geschiedt, ten koste van anderen en er geen gebruik wordt gemaakt van ongeoorloofde praktijken.

« Live and let live » is hierbij het meest toepasselijke spreekwoord. — B

De uitkomsten van de Belgische zeevisserij gedurende de jaren 1957 - 1961

In huidig nummer gaan wij verder met het verslag dat uitgegeven werd door de Dienst voor de Zeevisserij, Bestuur der Economische Diensten, en dat handelt over de uitkomsten van onze nationale zeevisserij gedurende de jaren 1957-1961.

X X X

Per jaar werd dan voor ieder dezer vijf categorieën de statistiek gemaakt van het gepresteerd aantal uren verblijf in zee, de besomming en de opgegeven vaste kosten.

Door vaste kosten wordt verstaan alle kosten die rechtstreeks verband houden met de exploitatie, doch geen verband hebben met de besommingen. Hierin zijn dus begrepen de kosten voor verzekering van het schip, onderhoud en reparaties, netten, touwwerk, borden, staal-

draad en alle andere vistuig, brandstof, smeerolie, huur van radio-elektrische apparatuur, redersbijdrage voor sociale verzekering, enz.

Een tweede reeks kosten zijn deze die berekend worden als een percentage op de bruto-besomming. Hier komen in aanmerking, de lonen der bemanning, mijnrechten, afslagrechten, loskosten en G.K.Z.

Deze procentuele kosten werden niet berekend volgens de opgaven der boekhoudingen om volgende redenen: vooral voor de kleinere schepen zijn de opgaven veelal onvolledig omdat vele reders zelf medevaren (en dikwijls ook rechtstreekse familieleden) en hun eigen loon of dat van hun zoons niet opgeven als onkosten. Ook op de monsterrollen kan niet steeds gestuurd worden, daar deze mensen op deze rol meestal een forfaitair procent opgeven. Er werd dan, op basis van de gegevens die wel betrouwbaar leken te zijn een forfaitair procent berekend dat kleiner wordt naarmate het gaat om een groter vaartuig. Zo komt het op 46 % voor een klein garnaalscheepje en op slechts een goede 37 % op een kleine IJslander.

Deze forfaitair berekende procentuele kosten komen vrij goed overeen met de werkelijkheid. Ze hebben echter het nadeel dat hierbij alle schepen van eenzelfde grootte over dezelfde kam geschooren worden. In feite is dit ook onjuist. Inderdaad deze kosten kunnen op verschillende schepen van eenzelfde tonnemaat en vermogen soms vrij veel van elkaar afwijken. Een der oorzaken van deze afwijkingen is bvb. het goed of slecht varen van het schip. Het spreekt vanzelf dat de reder van een vaartuig dat ervoor bekend staat dat het voortdurend lage besommingen maakt meer moet betalen om aan bemanning te geraken dan een schip dat steeds de beste besommingen maakt. Zolang het gaat om gemiddelden is dit geen groot bezwaar, maar waar verder detailpunten besproken worden moet ermede rekening gehouden worden dat de gebruikte manier van berekenen de beste schepen in een te nadelig en de slechtste in een te voordelig daglicht stelt.

Tenslotte weze er de aandacht op getrokken dat in dit verslag geen rekening wordt gehouden met financiële lasten zoals de afschrijvingen, afkorting van krediet en interestenlast.

A. GEMIDDELDEN :

Hieronder volgen nu in tabelvorm de rekenkundige gemiddelden van de gegevens, berekend zoals hierboven uiteengezet :

SPORTIEVE LOODSEN HELPEN IBIS-JONGENS

In november 11. hield de « Loodsen-Sportvereniging » een dansfeest waarvan de opbrengst ten goede zou komen aan de Ibis-jongens. Dit bal slaagde wonderwel en om in de sportieve trant te blijven, besloten de Loodsen met dit geld turnmateriaal aan te kopen voor de Ibis-school.

Woensdagnamiddag had dan de plechtige overhandiging plaats van dit geroef: een plint, een springplank en turnpantoffels voor alle leerlingen.

Aanwezig waren dhr Luyens, directeur van het Loodswezen en tevens erevoorzitter van de Loodsen-Sportvereniging, dhr Adolf Lauweirens, voorzitter en dhr Dekeyser, ondervoorzitter. Een twintigtal loodsen, vergezeld van hun dames hadden eraan gehouden op deze plechtige overhandiging aanwezig te zijn. In zijn welkomstwoord dankte dhr Caestecker, directeur van de Ibis-school de loodsen voor hun menslievend gebaar ten voordele van de leerlingen.

Na een kort woord van dhr Lauweirens, voerden de leerlingen enkele turnoefeningen op, waarna een receptie gehouden werd, gepaard aan een rondgang in de gebouwen van de school.